

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κριτικασμολογία)

ΩΔΕΚΑ όμορφα «γκέρλζ» τοϋ άμερικανικόϋ κινηματογράφου άναστάτωσαν δώ και λίγες μέρες το Λονδίνο και το Παρίσι και τώρα περνούν τίς διακοπές τους στις Κάννες. Πρόκειται για τίς γοητευτικές «χορτέριες» του Γούντλεϋ ή όποιες πήγαν στην όμορφη λουτροπόλι για να «γυρίσουν» τή έξωτερικά μιάς τελευταίας ταινίας τους. Έννοείται ότι όλοι οι πλοίσιοι παραθεριστάι ξετρελλάθηκαν από την συντροφία τους και πολλοί τους πρότειναν να τίς παντρευθούν. Μά τα δώδεκα «γκέρλζ» του Γούντλεϋ ημφιστάθησαν για την σοβαρότητα τους και ποτέ δέν θα έκαναν την τρέλλα να έγκαταλείψουν την ένδοξη καρριέρα τους για μιά συζυγική ζωή αμφίβολης εύτυχιας! Άρκούνται λοιπόν στο να δημιουργούν καθημερινώς σκάνδαλα και να σπαταλούν τή λεφτά των εφημερων φίλων τους σάν πραγματικάς Άμερικανίδες. Έπειτα τους άφηνουν στά κρύα του λουτρού και μαφεύονται όλες στο ξενοδοχείο τους για να ήσυχάσουν και να ξεκουραστούν, αδιαφορώντας για τή παράπονα και τίς ίκισίες των δανιστών τους.

Η γοητευτική «βεντέτα» Μέγκι Λεμονιά «γυρίζει» τώρα ένα καινούργιο φιλμ, μιά όπερέττα του Άνθρ Ντυβεργουά, ποϋ έχει άφήσει έποχή'σ' όλα τα έλαφρά μονακά θέατρα της Ευρώπης.

Η Λουίτζ [Ούλριχ, ή περίφημη έρμηνεύτρια της «Άτέλειωτης Συμφωνίας», του «Αιμπελάτ» και ένα σωρό άλλων όμορφων φιλμ, είναι μιά από τίς ποϋ τυχερές «βεντέτες». Σήμερα «γυρίζει» αδιόκαλο στο «σκουίντο» ένα πλήθος έργων κι' έχει καταφέρει το ρεκόρ άνοτης. Είναι ακούραστη και πρόθυμη πάντα να υποδυθ' ένα ρόλο. Έννοείται ότι αυτό τρωμάζει τους φίλους της γιατί φοβούνται ότι ποϋ γήγορα ή όμορφη Λουίτζ Ούλριχ θα πάθη υπερκόπωση. Γι' αυτό δέν παύουν να την συμβουλεύουν να ελαττώσει τίς ώρες της δουλειάς της. Μά εκείνη δέν τους άκούει. — Όταν παύω να εργάζομαι, τους λέει, νομίζω ότι χάνω άδικα τίς ώρες μου. Αυτοίμια άκόμη ποϋ είμαι ύποχρεωμένη να κοιμάμαι! Σέρετε τί θα πη να χάνετε τή μισή μέρα σας στύν ύπνο;

Κι' άλήθεια αυτή ή σκέψη στενοχωρεί τόσο ποϋλόν την Λουίτζ Ούλριχ όστε θα ήταν ικανή να παντρευθ' τον άνθρωπο ποϋ'θ' άνεκάλυπτε το φάρμακο κατά του ύπνου!

Στό Μάϊαμι, δώ και λίγες μέρες, έγινε μιά επίδειξη μαγιό στην όποια έλαβαν μέρος διακόσια όμορφα κορίτσια, το ένα ποϋ γοητευτικό από τ' άλλο. Η έπιτροπή είχε άποτελεσθ' από τους καλύτερους αισθητικούς του Νέου Κόσμου, μεταδ' των όποιων ήταν πολλοί ζωγράφοι και άλλοι καλλιτέχνες. Ένα, ένα αυτά τα κορίτσια παρήλσαν από την είδική εξέδρα, χαίρετσαν τον κόσμο, στέθηκαν λίγο για να τίς θαυμάσει και τέλος πήραν μιά όμορφη βουτιά στη θάλασσα.

αν τύχη με το πρώτο, γιατί, άπόλυστα, δέν έχουν καμμιά αξία' ήθελα, βλέπετε, να κάνω σ' αυτά ψυχολογία. — Άσφαλάς δέ θα έξακολουθούσα τον ίδιο στραβό δρόμο, άν δέν παρουσιάζόταν ο έκδότης Πιττ Λαφίτ. Τόν είχα γνωρίσει στά 1900 και έπόρευο να έκδωσθ' τότε το περίφημο περιοδικό «Ζέ Σαί Τού». Του χρειάζόταν για το πρώτο τεύχος ένα περιτεταδές διήγημα και το περίεμε από μένα. Έγώ δέν ήθελα να το γράφο, γιατί νομίζα πος δέν ήταν το «είδος» μου, μιά εκείνος έπέμενε τόσο όστε στο τέλος το έγραφα. Ήταν το πρώτο διήγημα μου ποϋ είχε ήσρα τον Λουπέν και είχε τίτλο «ή Σούλμημος του Άρσεν Λουπέν». Το όνομα Άρσεν Λουπέν μου ήρθε έντελώς στην τύχη. Άργότερα σκέφθηκα ότι τ' σως μ' έπηρέασε σ' αυτό, το όνομα ενός δημοτικού Συμβουλίου του Παρισιού, κάποιου κυρίου Άρσεν Λουπέν, το όποιο έβλεπα συχνά στις έφημερίδες. Όταν το διήγημα μου δημοσιεύθηκε στο «Ζέ Σαί Τού» είχε μιά άράνταστη έπιτυχία. Ο Λαφίτ ήρθε και με βρήκε στη Διεύθυνση του βιογραφίου τότε και μου ζήτησε συνέχεια: «Έξακολουθήσε μου είπε, ο Λουπέν θα σέ δοξάσει! θα γίνεις ο Κόναν Ντόυλ της Γαλλίας». Μά εγώ δέν ήθελα να έγκαταλείψω τα «ψυχολογικά» μυθιστορήματα, γιατί νομίζα πος αυτά ήσαν ο προορισμός μου. Έτσι έξη μήνες, δόλολληρος αντίστάθηκε στο Λαφίτ και σέ πολλούς φίλους μου ποϋ τούς είχε ένθουσιασει ο Λουπέν. — Τέλος ύποχώρησα κι' άρχισα να γράφο τή διάφορα έπεισοδία του Λουπέν, από τα όποια το παθώνα σημείωμα μεγαλύτερη έπιτυχία άπ' το προηγούμενο... από τότε χαρακτηρίσε από το μέλλον μου... θα περνούσα τη ζωή μου άχώριστα με τον Άρσεν Λουπέν... — Και ο Μορις Λεμλάιν σόπισα... Κατάλαβα πος έπρεπε να τον άφήσω, ή ώρα ζύγωνε πέντε κι' ύπου νάταν ο Άρσεν Λουπέν θα έρχότανε... άν μ' έβλεπε εκεί, ίσως να έφυγε πάλη...

Μεταδ' αυτών ήταν κι' ένα σωρό ήποψήφιοι «άστέρηες». Οι σκηνόθές ποϋ παρακολουθούσαν μ' ένδιαφέρον αυτό τον διαγωνισμό δέν άργησαν να προσέξουν μιά τετραέανθη νέα με πλαστικό σώμα κι' έκφραστική όμορφιά ή όποια είχε γοητεύσει όλους με τη χάρη της. Όταν δέ ή ξανθή αυτή Άφροδίτη άνεκηρύχθη «βραβίσισσα των μαγιό» και πήρε το πρώτο βραβείο, την πλοίσισαν κι' άρχισαν να τίς κάνουν ίκανοποιητικές προτάσεις για να παίξει στον κινηματογράφο. Μά εκείνη άρνήθηκε κατηγορηματικά.

— Θέλω τους είπε να γαρθ' την όμορφιά μου. Προτιμώ τον πλοίσιο φίλο μου από τή δόξα του κινηματογράφου ή όποια άποκτάται με κόπους και προσπάθειες!

Έννοείται ότι αυτή ή δήλωση της άναστάτωσης όλους τους Άμερικανούς οι όποιοι άρχισαν να ένδιαφέρονται σοβαρά γι' αυτή την παράξενη γυναίκα, ή μοναδική στον κόσμο ποϋ δέν συγκινείται από τή δόξα του κινηματογράφου.

Η χαριτωμένη Τζοάν Μπλοντλέ άγαπάει έξαιρετικά τίς όμορφες ιστορίες. Κάθε βράδυ της βίλλα της συγκεντρώνει μερικους γνωστούς και τους άφήνει να τίς λένε ό, τι παραμύθι έρθει στο μυαλό τους. Ένας άπ' αυτούς, όστόσο, ο Τζων Χάρλεν κατόρθωσε να τήκινήσει ποϋ ποϋλόν το ένδιαφέρον, γιατί της διηγείτο μ' άπάθεια τίς ποϋ τραυματικές ιστορίες, σάν να διηγείτο κάτι κοινό. Έτσι ο «παραμυθολόγος» Τζων Χάρλεν είναι σήμερα εύτυχης γιατί κατάφερε να κάνει την όμορφη «βεντέτα» να τον άγαπήσει. Και διάλοιο άπίθανο αυτό το είδύλλιο να έχη ένα ποϋλό όμορφο τέλος. Το γάμο.

Η Μάριαν Μάρς, ή ποϋ φτωγόνει «βεντέτα» του Χόλλυγουντ ξεκουράζεται σήμερα στο Παλ Μίνιτας, στην ύπερωχη βίλλα της ποϋ είναι γεματή από σκεπτά δέντρα. Όστόσο στή Γαλλία δημοσιεύογράφος Jaanne Roudot, ή όποια την έπισκέφθηκε, δήλωσε ότι δέν είναι καθόλου ευχαριστημένη.

— Έπιθυμώ της είπε, να μου «συμβη» κάτι ποϋ θα ξυτηλήσει το αιμα μέσα στις φλέβες μου. Νοιώθω ότι έχω ναρκωθή. Μου χρειάζεται ένας μεγάλος έρωτας. Μιά άγάπη δίχως δημοκρατικά λόγια κι' ύποσχέσεις.

Όταν μετα λίγες μέρες δημοσιεύθηκε ή συνέντευξη αυτή της Μάρς, όλοι οι θαυμαστάι της έσπευσαν να τίς γράψουν τρυφερά γράμματα για να την διασκεδάσουν. Μά εκείνη είχε άρχισα να πλήτη περισσότερο. Κι' ίσως θα έκανε καμμιά τρέλλα άν δέν τύχανε το άκόλουθο έπεισόδιο:

Ένα πρωί παρουσιάσθηκε στή βίλλα της ένας όμορφος νέος και ζήτησε να τή δη. Οι ύπηρετές φυσικά το άρνήθησαν. Μά εκείνος έκανε τόση φασαρία όστε άναγκάσθηκαν στο τέλος να είδοποιήσουν την όμορφη «βεντέτα». Έκεινη βέβαια έδωσε έντολη να τον άρήσουν να παρουσιάζη μπροστά της. Ο νέος όταν είδε την Μάριαν Μάρς έσκυψε και τίς φίλησε με τρυφερότητα το χέρι κι' ύστερα της είπε:

— Ονομάζομαι Τζάκ Κλάρκ. Ήρθα από 'την Νέα Ύόρκη για να σάς θεραπείσω από την πληξή σας.

Και πριν προλάβει ή Μάρς να τον ρωτήσει της έδωσε ένα ήχηρότατο χαστούκι!

Η όμορφη «βεντέτα» έβγαλε ένα ξεφωνητό πόνου κι' έπειτα έρχισε να κλαίη και να φωνάζη βοήθεια. Οι ύπηρετές βέβαια έτρεξαν στο σαλόνι, άρπαξαν αυτόν τον «τρέλλο» και τόν πέταξαν έξω από τή βίλλα. Η Μάριαν Μάρς το ύπόλοιπο της μέρας της το πέρασε σκεπτομένη την περιπέτεια της. Ένας άγιος θυμός την είχε κυριεύσει. Είχε βρη κάλι όσοσο όλη τη δραστηριότητά ή της. Κι' όταν την άλλη μέρα ο Τζάκ Κλάρκ τή τηλεφώνησε για να τίς ζήτηση συγγνώμη γι' αυτή την πρωτότυπη μέθοδο της θεραπείας της εκείνη τον κάλεσε να δεπνηθούν. Ήθελε να τον κάνει κι' εκείνον να πονέση.

Κι' άλήθεια τά κατάφερε περίφημα. Ύστερ' άπ' αυτή την συνάντησή τους ο Τζάκ Κλάρκ ήταν ξεγελλωμένος με τή γνοστή «βεντέτα» και τή παρακαλούσε να του έπιτρέψει να γίνη φίλος της. Μά εκείνη τον έδωξε με σκληρότητα από 'κοινά της. Έτσι ο άτυχος Κλάρκ γύρισε άπογοητευμένος στή Νέα Ύόρκη και μετα λίγες μέρες ή άντέχοντας το χωρισμό της αυτοκτόνησε. Και τότε σ' όφίλοι του δικαιώσαν την Μάριαν Μάρς ή όποια του είχε πει να μην παίζη με τή φωτιά γιατί θα καϊγόταν! Μά αυτή ή δραματική περιπέτεια έδωσε πάλι την ευθυμία στην όμορφη «βεντέτα», ή όποια έπαψε να σκέφεται ότι ή ζωή της δέν έχει κανένα ένδιαφέρον.

Ο Ρόμπερτ Ταϊλορ κι' ή Τζοάν Πάκκορ, καθώς μās πληροφορούν τά «Κινηματογραφικά Νέα» του Χόλλυγουντ πρόκειται σέ λίγο καιρό να τελέσουν τους γάμους τους. Μά, ή κακώς γλώσσει της φιλομυθόλογοσ διαδίδουν ότι αυτό δέν θα γίνη ποτέ, γιατί ύπάρχει ο φόβος να βαρεθ'η ποϋλόν γήγορα τον άγαπημένο της ή έκκεντρική «βεντέτα» και να του δώση τή παπούτσια στο χέρι!

Η Ζοεφίνα Μπαινερ